

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Sfântul Proroc Ilie

dansigaby@yahoo.com

cristesti1.mmb.ro

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

20 OCTOMBRIE 2019

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 4 † ANUL I

LUPTA CU DEMONII

† *Duminica a 23-a, vindecarea demonizatului din Ghergheseni*

Demonii nu își iau liber niciodată, nu pleacă în vacanță precum creștinii, ci fac muncă de pisălogi, de persoane care te bat la cap continuu, până reușesc să îi accepți sau măcar să te enervezi din cauza răutății lor. Demonizarea înseamnă luarea noastră în posesie a ființelor cu rațiune folosită rău, care intră în noi și vor să se lipească de mintea și de inima noastră, pentru ca să le trăim propriile lor intenții. Este viețuire cu demonii. Și când începem să ne schimbăm viața, când tindem spre bine, cei care ne parazitează interior, încep să țipe din noi, să se foiască în noi pentru că vor altceva decât am început să dorim noi, cei care, până atunci ne-am complăcut în „*amabilitatea*” față de ei. Pentru că această viață împreună cu ei, care înseamnă demonizare, ne-a făcut să fim un fel de „*frați siamezei*” cu demonii. Și ca să tăiem

porțiunea de carne care ne lipește de ei, avem nevoie de „*medici specialiști*” în domeniu. Orice preot poate să citească rugăciunile de exorcizare, dar nu orice preot are și experiență reală în domeniul acestei vindecări duhovnicești. Pentru că exorcizarea nu este o joacă de copii, ci o slujbă de vindecare interioară a celui demonizat. Însă când vine vorba de demonii și de locuirea lor în noi, acest lucru se petrece ca o îngăduință a lui Dumnezeu, ca

o lecție pedagogică spre îndreptarea celui în cauză dar și a noastră. Domnul ne arată că lupta cu demonii și cu patimile este inexprimabil de dură, dar ea nu este imposibilă. Demonizarea este o problemă duhovnicească și ea se poate rezolva duhovnicește, în Biserică, prin rugăciunea și mila tuturor față de cei demonizați, așa cum trebuie să avem milă de cei cu handicap, de cei fără casă, de cei fără loc de muncă. Înainte de Botez suntem exorcizați de demonii. Nu venim spre Botez ca niște „*Sfinți*”, ci ca niște „*vorbitori cu demonii*”. Înainte de Botez ne lepădăm de demonii ca să ne unim cu Hristos, ca să devenim comunionali cu Hristos, pentru ca să fim plini de slava Treimii. Recăderea noastră, după Botez în „*păcate și în patimi grele*”, ne face să ne întoarcem acolo de unde am plecat: la comuniunea cu demonii. Așa că „*a te face frate cu dracul*”, nu este doar o vorbă, ci o realitate dramatică. „*Reînfrățirea*” noastră cu demonii este spălată constant prin Spovedanie. Dar dacă nu apelezi la serviciile „*spălătoriei*” duhovnicești, care e Sfânta Spovedanie, rămâi cu „*mașina*” sufletului nespălată ani întregi. Biserica Ortodoxă, în postmodernitate propovăduiește adevărul și sfințenia în mijlocul unei lumi, pe care nu-i pasă de Hristos. Și de aceea Biserica este privită „*cu ironie*” de către mulți, pentru că postmodernul nu are nevoie decât de bani, de mâncare și de distracție, nu de Evanghelie, canoane, preoți, posturi sau milostenii. Atunci ce să facem? Să ne opunem răului în noi și în jurul nostru, chiar dacă suntem slabi și păcătuim zilnic, pentru că Domnul este cu noi, chiar dacă toți sunt împotriva noastră. Amin!

RESPONSABILITATEA CREȘTINILOR

Cea mai veche lege pe care Dumnezeu a dat-o omului când a fost zidit, a fost legea conștiinței. Ea este într-un fel ochiul sufletesc al omului credincios care ne luminează interiorul. Ne naștem cu această lumină a conștiinței dar apoi stă în puterea fiecăruia din noi să nu o lăsăm să slăbească, să se degradeze, fiindcă atunci putem ajunge în adâncul „*nesimțirii*” și al nebagării de seamă la cele spre mântuirea sufletului. Când săvârșim o faptă bună, simțim în sufletul nostru o satisfacție, o bucurie sufletească, iar de pricinuim suferință omului de lângă noi, suntem stăpâniți de o neliniște sufletească. Conștiința este un învățător bun, ca un judecător drept și numai ascultând glasul ei putem deveni înțelepți în raporturile noastre cu cei din jur. Dacă suntem permanent în legătură directă cu Dumnezeu prin rugăciune, păzim conștiința noastră curată prin împărtășirea ascultării Cuvântului lui Dumnezeu, pe care o pot face toți creștinii venind la biserică, ascultând cu evlavie și credință Sfânta Liturghie. Dumnezeu spune oamenilor să meargă la biserică ca la un liman liniștit și ca la un loc în care uităm de grijile lumești, la ușa căreia putem lăsa mândria, orgoliul, clevetirea, mânia, iubirea de sine. Numai așa rugăciunea noastră ajunge la cer, harul Duhului Sfânt coboară pe pământ, eliberându-ne de răceala și goliciunea interioară pentru a face loc echilibrului de care avem nevoie. Pentru a ne numi creștini ortodocși, trebuie să păstrăm credința curată, astfel încât să trăim cu Hristos, în Hristos și pentru Hristos. Venind la sfânta biserică, ieșim din tulburarea și grija permanentă, căutând liniștea sufletească. Participăm la cea mai importantă slujbă, Sfânta Liturghie, în Sfințele Sărbători, pentru a vorbi cu Dumnezeu prin slujirea preoților, împărțitorii Tainelor lui Dumnezeu și slujitorii lui Iisus Hristos. Mântuitorul spune: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*” - Calea este Biserica, Adevărul este credința ortodoxă, Viața este Raiul. Trebuie să mă rog, să postesc, să fac fapte bune. Cât mă simt de bine când merg la biserică! Las deoparte toate grijile de zi cu zi, supărările sau bucuriile trecătoare și ascult cuvântul lui Dumnezeu, cântările bisericesti sau îngân odată cu slujitorii sfințele slujbe. Simt cum sufletul meu dăruit de Dumnezeu mă înalță, mă poartă într-un Univers feeric de viață nouă întru Hristos. Prezența lui Dumnezeu o port în minte când mă întorc spre casă de la Sfânta Biserică și inima veghează această stare benefică în tot ce urmează să întreprind. Dumnezeu este părintele tuturor oamenilor, și al celor mici și al celor mari. Deprinderile formate la copii: de a iubi adevărul, dreptatea, de a fi blânzi, binevoitori cu toată lumea - aduc bucurie și cinste părinților lor dar mai ales lui Dumnezeu. Cum sunt deprinși copiii de astăzi, așa vor fi bătrânii de mai târziu. Să-i învățăm să se roage, să se bucure cântând, să simtă treptat respirația Bisericii, bătăile inimii acesteia. Copiii pătrund ușor în lumea duhovnicească; ei sunt foarte receptivi la bucuria în Sf. Duh.

Sfântul mare mucenic Dimitrie a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian Galeriu (284-311) și era fiul voievodului cetății Tesalonicului, botezat în taină de părinții săi, de frica cruntelor prigoane împotriva creștinilor. Și îl învățau părinții în camera cea ascunsă a palatului lor, toate tainele sfintei credințe, luminându-i cunoștința despre Domnul nostru Iisus Hristos, precum și milostenia cea către săraci, săvârșind, adică, faceri de bine, celor ce trebuiau. Și așa, Dimitrie a cunoscut adevărul din cuvintele părinților săi, dar, mai ales, a început a lucra într-însul darul lui Dumnezeu. Și tânărul creștea cu anii și cu înțelepciunea, urcând ca pe o scară, din putere în putere. Și, ajungând la vârsta cea mai desăvârșită, părinții lui s-au dus din vremelnica viață, lăsând pe tânărul Dimitrie moștenitor nu numai al multor averi, ci și al bunului lor nume. Deci, Maximian împăratul, auzind de moartea voievodului Tesalonicului, a chemat la dânsul pe fiul acestuia și, cunoscându-i înțelepciunea, l-a făcut voievod în locul tatălui său. Și a fost primit Sfântul cu mare cinste de cetățeni, iar el cârmuia cu multă vrednicie poporul, propovăduind pe față dreapta credință și aducând pe mulți la Hristos. Deci, nu după multă vreme, a cunoscut împăratul că voievodul Dimitrie este creștin și s-a mâniat foarte. Drept aceea, întorcându-se biruitor dintr-un război cu sciții, Maximian a poruncit să se facă praznice în fiecare cetate, în cinstea zeilor, și a venit împăratul și la Tesalonic. Și, Dimitrie fiind întrebat, de sunt adevărate cele auzite despre dânsul, a răspuns cu îndrăzneală, mărturisind că este creștin și a defăimat închinarea păgânească. Și îndată, împăratul a poruncit să-l închidă în temniță, până la încheierea jocurilor în cinstea venirii sale. Și se bucura împăratul, mai ales, văzând pe un luptător vestit, Lie, vandal de neam, înalt, puternic și înfricoșător la chip, că se luptă cu cei viteji și-i ucidea, aruncându-i în sulite. Deci, era acolo un tânăr creștin, anume Nestor, cunoscut Sfântului Dimitrie. Acesta, văzând pe Lie ucigând fără cruțare pe oameni, mai cu seama pe creștini, s-a aprins de râvnă. Și vrând să se lupte cu Lie a alergat la Sfântul, în temniță, cerând de la dânsul rugăciuni și binecuvântare ca să-l poată birui pe acel ucigaș de oameni. Și, însemnându-l cu semnul crucii pe frunte, Sfântul i-a zis: „*Du-te că pe Lie vei birui și pe Hristos vei mărturisi!*”. Deci, intrând în lupta cu Lie, Nestor a strigat: „*Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi!*”. Și îndată, trântindu-l jos pe Lie, l-a omorât. Și s-a întristat împăratul de moartea lui Lie. Aflând însă că Sfântul Dimitrie este cel care l-a îndemnat pe Nestor să se lupte cu Lie, împăratul a trimis ostași, poruncindu-le să-l străpungă cu sulitele pe Sfântul, în temniță, că a fost pricina morții lui Lie. Și aceasta, făcându-se îndată, marele Dimitrie și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Și s-au făcut la moaștele lui multe minuni și prea slăvite tămăduiri.

„*Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea voastră cea duhovnicească, și să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit.*”

Romani 12, 1-2

✠ **PAROH:** Preot Daniel Țăranu ✠ **Telefoane:** 0740.133.820, 0754.325.065 ✠

Dincolo de trăirea și exprimarea ei, credința trebuie mereu alimentată și consolidată printr-un efort ce presupune informare și formare, semnificare și interiorizare în cunoștință de cauză. Intrăm în viața Bisericii prin Sfânta Taină a Botezului, dar ne exercităm crezul într-un cadru ce obligă la semnificări și înțelegeri suplimentare. E nevoie de o „credință informată”, de un atașament firesc, organic, reflexiv, și nu doar de gesticulații religioase mecanice, bazate pe contagiune sau mimetism. A cunoaște mai mult despre credință, poate constitui un interval premergător și edificator ce aduce un plus de așezare, exersare, atașament, delimitare a identității spirituale. Cunoașterea nu înlocuiește credința, dar o potențează, îi dă substanță, vigoare și sens. Mântuitorul Iisus Hristos, înainte de înălțarea de-a dreapta Tatălui, le-a adresat ucenicilor îndemnul: „*Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin*” (Matei 28, 19-20). Chemarea preoților este aceea de a prilejui întâlnirea reală a credincioșilor cu Mântuitorul Iisus Hristos, îndrumându-i spre cunoașterea lui Dumnezeu, care este viața veșnică (Ioan 17, 3). În acest sens, responsabilitatea slujitorilor Bisericii, care au primit prin hirotonie slujire învățătoarească, este de a-i învăța pe credincioși prin catehizare cum să se apropie de Dumnezeu. În primele secole creștine, cateheza a fost atât ocazională, cât și didactică: ocazională, când se desfășura într-un mod neorganizat, în locuri întâmplătoare, de către cateheți pasageri, și didactică, atunci când presupunea un program bine determinat și susținut de persoane pregătite și autorizate de Biserică. Există și astăzi necesitatea de a catehiza pe creștinii ortodocși din parohii, familiarizându-i cu doctrina și cultul Bisericii Ortodoxe, susținându-i în creșterea duhovnicească. Una dintre piedicile pe care le întâmpină preoții în parohii, în legătură cu programul de cateheză propriu-zisă, este lipsa la orele de cateheză a unui grup constant de credincioși. În cateheză trebuie depășită etapa enunțării adevărilor de credință prin intrarea în adâncul trăirii lor. Teologia ortodoxă este empirică, adică se bazează pe experiență. Adâncit în rugăciunile dumnezeieștii Liturghii, preotul se roagă ca Dumnezeu să dea „*în veacul de acum cunoștința adevărului*” și cere: „*dăruiește, Dumnezeule, și celor ce se roagă împreună cu noi, spor în viață, în credință și în înțelegerea cea duhovnicească*”. Catehezele pot ajuta pe credincioși să perceapă Biserica drept trupul din care fac parte. Cateheza învață pe credincios cum se poate păzi de toată nălucirea cunoscând învățătura ortodoxă, cum fără întunecată dulceață poate potoli pornirea poftelor și stinge aprinderea zburdării trupesti respectând rânduielile bisericești, și cum poate viețui în curăție cu lucrurile și cu cuvintele, dobândind viață cu fapte bune și arătându-se vrednici de bunătatea și mila Preasfintei Treimi, a Maicii Domnului și a tuturor sfinților. Amin.

Pr. Țăranu Daniel Constantin
Responsabil catehizare - Protopopiatul Botoșani

☎ 0754.325.065 f Cateheză MMB (grup)
✉ catehizare.botosani@gmail.com s catehizare.botosani

Cateheză
BOTOȘANI MMB